

നന്നും കേരളജനത തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്തരം തിരിച്ചറിവിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ് ഇത്തരം ചർച്ചകൾക്ക് വേദിയൊതുക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിന്റെ മൂലങ്ങളിൽ അതിന് എത്രമാത്രം സാധ്യതയുണ്ടെന്നതും ചിന്തനീയമാണ്; പക്ഷേ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനിപ്പുറം ചില മാറ്റങ്ങൾ കാണാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

വിവിധഘട്ടങ്ങൾ:

പ്രകൃതവിഷയം ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുമ്പോൾ നാലു ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയും പ്രധാനമായും ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അർത്ഥചിന്തയ്ക്ക് ഉന്നതതയുള്ളതും, പാരമ്പര്യരീതിയിൽ ഓത്തുചൊല്ലിക്കൊണ്ട് ശബ്ദരസീയമായും പ്രയോജനമുള്ളതും ഇല്ലാതെ കാലാന്തരങ്ങളോളം കാത്തുനിൽക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ച സംഹിതാപഠനപദ്ധതിയാകുന്നു എന്നും ഘട്ടം. സംഹിതാപഠന ഗ്രന്ഥങ്ങളായ ബ്രഹ്മണങ്ങളോടും ബ്രഹ്മസൂത്രങ്ങളോടും വേദാംഗങ്ങളോടും അവയുടെ വ്യഖ്യാനങ്ങളോടും ആവിർഭാവത്തോടെ അർത്ഥചിന്തയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള പഠനസമ്പ്രദായമാകുന്നു രണ്ടാം ഘട്ടം. സമൂഹത്തിന് വേദവിജ്ഞാനം പകർന്നുനൽകുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് ഗ്രന്ഥരചനകളിലൂടെയും അക്കാദമികചർച്ചകളിലൂടെയും സംവാദങ്ങളിലൂടെയും തുടക്കം കുറിച്ചതാണ് മൂന്നാം ഘട്ടം. ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് ഈ വിജ്ഞാനത്തെ കുടുതൽ സാർവ്വത്രികമാക്കാൻ വേണ്ടുന്ന നടപടികളോടും ബന്ധമുണ്ടാകുന്നു നാലാം ഘട്ടം. നാലു ഘട്ടങ്ങളെയും വിശകലനം ചെയ്യാൻ തുടർന്ന് ശ്രമിക്കുന്നു.

ഒന്നാം ഘട്ടം:

ആദ്യഘട്ടത്തിന്റെ കാലനിർണ്ണയത്തിന് ചരിത്രത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അനേക സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അന്നത്തെ ക്രാന്തപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു കവീശാരന്മാരുടെ മനഗതതയിൽ ഉടലെടുത്തവയെന്നു കരുതിപ്പോന്ന, മുഖ്യമന്ത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഹിതാഭാഗം, പല പാരമ്പര്യങ്ങളിലൂടെ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിന്നുപോന്നു. അർത്ഥചിന്തയ്ക്കുള്ള വേദപഠനം അന്നുപോലേ തുടങ്ങിയതായിരുന്നു പിന്നിലും ചില നിക്ഷിപ്തതാത്പര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അർത്ഥചിന്തയ്ക്കു മുൻപുള്ള പ്രവണത അധ്യാപനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായേക്കാം. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിനുവേണ്ടി, 'യാതൊരു ശബ്ദമുണ്ടോ അത് നിലനിൽക്കട്ടെ' എന്ന ലക്ഷ്യം വച്ച് അന്നുണ്ടായിരുന്ന ശബ്ദരസീ അനന്തരത്വമുദാരകൾക്ക് കൈമാറിവന്നു. ഇതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് സ്വദേശമോ വർണ്ണഭേദമോ കൂടാതെ ഇത്രയും വിപുലമായ വാങ്മയസമുച്ചയം ക്യാലണ്ടറിൽ നിന്നുപോന്നത്. മാത്രമല്ല, ബാല്യദശയിൽ മനുഷ്യമസ്തിഷക

ഡോ. കെ.എ. രവീന്ദ്രൻ

വേദപാരമ്പര്യത്തിന്റെ കേരളീയമൂലം: ഒരവലോകനം

ഉപോദ്ഘാതം: അച്ഛനമ്മമാരിൽനിന്നോ ഗൃഹക്കുമാരിൽനിന്നോ തന്നെ മറ്റൊരാളോ ആർജ്ജിച്ച കീഴ്വഴക്കമാണല്ലോ പാരമ്പര്യം. വേദാദിവിജ്ഞാനങ്ങളുടെ അധ്യയനവിഷയത്തിൽ വാഗ്മരീയായും വരമൊഴിയായും മണൽ നിലനിന്നുപോരുന്നു. കാവ്യശാസ്ത്രശാഖകളുടെ മേഖലകളിലും ഈ അനുസ്യൂതി കാണാം. ബുദ്ധിശക്തിക്കനുസരിച്ച് പഠനപ്രക്രിയയിൽ എന്തെങ്കിലും അനുഭവപ്പെടുന്നത് സാമാന്യമാണ്. കാവ്യലക്ഷണം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകുന്ന രീതിയും. മനോഹരമായ ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിന് കാവ്യരചനകൾക്കു നേടേണ്ടുന്ന അടിപ്രായഭിന്നത നൽകണം. അത്തരം ചർച്ച നടക്കുന്നില്ലാതെ അടിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ അറിവിന്റെ ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും സാധ്യമാകൂ എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് പഠനപ്രക്രിയയിൽ അത്യവശ്യമാണ്.

പാരമ്പര്യവേദാധ്യയനം കേരളത്തിൽ:

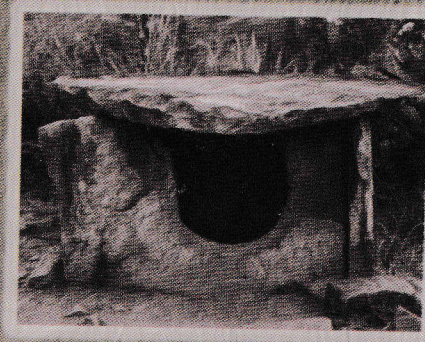
കേരളത്തിന്റെ വേദപാരമ്പര്യമാണല്ലോ പ്രകൃതവിഷയം. ഇത് ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുമ്പോൾ സമീപിക്കാവുന്ന രീതികൾ മൂല്യമായും രണ്ടാണ്. അന്നാദിയെന്നും അപാരമ്പര്യമെന്നും കണക്കാക്കിവരുന്ന ഈ ഉന്നതതയോടും തുടർന്നും അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു, പാരമ്പര്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സമീപനരീതിയും, അതിന്റെ ഉള്ളുകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ അതിലുള്ള വിജ്ഞാനസമ്പത്തിനെ സമൂഹനന്മക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള, കൂടുതൽ അക്കാദമികമായ സമീപനവും പാരമ്പര്യാധിഷ്ഠിതമായ സമീപനത്തോടൊപ്പംതന്നെ അക്കാദമികമായ സമീപനവും പ്രധാനമാണെന്നും രണ്ടും ഇന്നിന്റെ ആവശ്യകതയനുസരിച്ചു

കേരളീയ സംസ്കൃത പാരമ്പര്യം:
കൈവഴികൾ

എഡിറ്റർ
ഡോ. ടി. മിനി

കേരളത്തിന്റെ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യം വിരിഞ്ഞിരുന്നതിനുള്ള നിലവിലുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ കൃത്യമായ ചിത്രണം. ബുദ്ധ, ജൈന ധാരകളും പ്രാദേശിക വിജ്ഞാനധാരകളും എല്ലാം ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കേരളത്തിന്റെ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ മതേതരസ്വഭാവം വെളിവാക്കുന്നതാണ് ഈ പുസ്തകം.

malayalam language
keraleeya samskrtha paramaryam: kaivazhikal

chief editor: v. r muralidharan
editor: dr. mini t.

first progress edition: July 2018
© rights reserved

cover : anoop

typesetting:
channelg kalady

printed at
SM Press,
Angamaly

published by
the editor
dr. mini.t
lokayatam publications, kalady

notice: no part of this publication may be reproduced or
transmitted in any form or by any means without
prior written permission of the publisher.

isbn: 9789353119416

₹ 200

കേരളീയ സംസ്കൃത പാരമ്പര്യം കൈവഴികൾ

ചീഫ് എഡിറ്റർ
വി.ആർ. മുരളീധരൻ

എഡിറ്റർ
ഡോ. മിനി ടി.

ഉള്ളടക്കം

കേരളീയ സംസ്കൃതം, സംസ്കാരം

ഡോ. സുനിൽ പി. ഇളയിടം കേരളീയ നവോത്ഥാനവും സംസ്കൃതവും	15-55
ഡോ. കെ.എം. അനിൽ പൗരസ്ത്യവാദവും കേരളീയഭാവനയും	56-78
ഡോ. പി.വി. നാരായണൻ കേരളസമൂഹത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രഭാവം	79-97
ഡോ.സി. രാജേന്ദ്രൻ സാർവ്വലൗകിക സങ്കേതങ്ങളുടെ വിനിയോഗം: സംസ്കൃതവും കേരളത്തിന്റെ ബൗദ്ധിക ചരിത്രവും	98-111
ഡോ. പി.വി. രാമൻകുട്ടി കേരളീയ സംസ്കൃതപാരമ്പര്യം പുനശ്ശേരി ഗുരുകുലത്തെ മുൻനിർത്തി ഒരവലോകനം	112-123
ഡോ. വി.ആർ. മുരളീധരൻ കേരളീയസംസ്കൃതപാരമ്പര്യത്തിന്റെ കൈവഴികൾ	124-132
ഡോ. കെ.എൽ. പത്മദാസ് ബൗദ്ധപാരമ്പര്യവും കേരളീയസംസ്കൃതവും	133-140

പാർവതി

കേരള കലാചരിത്രത്തിൽ കേരള കലാമണ്ഡലം 141-154

ശാസ്ത്രപാരമ്പര്യങ്ങൾ

ഡോ. എൻ.കെ. സുന്ദരേശ്വരൻ
ആര്യഭടീയത്തിന്റെ രചനാകാലം:
കേരളീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ 156-159

ഡോ. കെ.കെ. ഗീതാകുമാരി
വൃത്തശാസ്ത്രപഠനം:
കേരളീയ സാഹിത്യരചനകൾ 160-171

ഡോ. യമുന കെ.
കേരളത്തിന്റെ സംസ്കൃതവ്യാകരണപാരമ്പര്യം 172-179

കെ.എ. വെീന്ദ്രൻ
വേദപാരമ്പര്യത്തിന്റെ കേരളീയമൂലം:
ഒരവലോകനം 180-186

ഡോ. അംബിക കെ.ആർ.
സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനശാഖയ്ക്ക്
കേരളത്തിന്റെ സംഭാവന 187-198

ഡോ. അജിതകുമാർ കെ.വി.
കേരളവും ആയുർവേദവും 199-204

ഉഷ നമ്പ്യാർ
സംസ്കൃതവും കേരളീയകലാപാരമ്പര്യവും 205-212

സാഹിത്യപഠനങ്ങൾ

ഡോ. ബിബിത എൻ. ബി.
മലയാളകൃതികളുടെ സംസ്കൃത
വിവർത്തനങ്ങൾ 214-222

ഡോ. നിധിഷ് കണ്ണൻ ബി.

സാമൂഹികസ്വപ്നം: 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു
സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ ഖണ്ഡകാവ്യം 223-238

സഹല വി.കെ.
അറബ്-മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ
സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം 239-244

രതിക എ.എം.
രാമവർമ്മ പരീക്ഷിത തമ്പുരാനും
സംസ്കൃത ബാലിക വിദ്യാഭ്യാസ പാരമ്പര്യവും
ഒരു അവലോകനം 245-256